

INTERVJU

Intervju: Ljiljana Maletin Vojvodić – Otpor prema jednom identitetu

By **Korzo Portal**

ABF 11, 2020

*Za intervju se dogovaramo prekogranično. Moja sagovornica je trenutno u Estoniji, ja u Srbiji. **Ljiljana Maletin Vojvodić**, Novosađanka, ustvari građanka sveta, napisala je nekoliko knjiga, najnovija je “Skrik” koja se odnosi na norveške vizuelne umetnice –“... Ali, koliko je to roman o drugima, toliko je i o svakom od nas, o potrazi i nepripadanju...”. Boravci na rezidencijama su značajni deo njenog istraživačkog rada.*

Piše: Bojana Karavidić. Foto: Arhiva Lj.M.Vojvodić

Korzoportal: U kom ste estonskom gradu? Kakav je program vašeg boravka koji se odvija u Muzeju štampe i papira i kako ste ga ostvarili?

Ljiljana Maletin Vojvodić: Trenutno sam u gradu Tartuu koji je proglašen za Evropsku prestonicu kulture 2024. godine, u umetničkoj rezidenciji TYPA Muzeja štampe i papira. Za muzej sam saznala sasvim slučajno, u Berlinu, zahvaljujući organizaciji iz Tokija preko koje sam boravila u Japanu. Menadžeru TYPE se svideo projekat koji već nekoliko godina radim sa suprugom i pozvani smo u dvomesečnu rezidenciju koja će biti nešto kraća budući da smo jedva i uspeli da doputujemo u Tartu zbog pandemije korone.

Korzoportal: Kako doživljavate Estoniju, Estonce? Nove zemlje mogu biti očaravajuće, naročito one o kojima smo u novijoj istoriji malo saznawali.

Novosti

[Foto esej: Kala Nera / Dobra voda](#)

[Umetnička kolonija Ečka: Utopija kolektivnosti](#)

[Festival uličnih svirača obeležava jubilej na mestu gde je počeo](#)

[Foto esej: Zemun](#)

[Na današnji dan preminuo je Arsen Dedić](#)

Ljiljana Maletin Vojvodić: Interesuju me slojevi skandinavskog i sovjetskog u kulturi i ponašanju Estonaca. Dosta toga mi je poznato jer sam ranije boravila u jednoj Kući pisaca u Letoniji. Tartu je drugi po veličini estonski grad, ima specifičan odnos prema Talinu – preplitanje različitosti i svojevrsna posebnost Tartua u odnosu na ostatak zemlje podseća me na Novi Sad. Koristim svaku priliku da razgovaram sa Estoncima, jer u pitanju je internacionalna rezidencija, koordinatorka je Britanka, druga dva umetnika u rezidenciji su Amerikanci. U muzeju sam naučila kako da pravim papir, sveske od starih recikliranih knjiga, da štampan flajere i plakate na starim mašinama. Pronašla sam “Na Drini ćupriju” u prevodu na estonski! Dopadaju mi se estonske knjižare koje, po pravilu, imaju prostore za čitanje kao i Univerzitetska biblioteka u Tartuu, to što u njoj mogu, iako sam strankinja, da čitam i pišem. U biblioteci se osim čitaonica nalaze i prostorije za individualni rad, restoran, čak i – teretana. Iznađenje je bilo i kada sam saznala da je godišnja članarina manja od dva evra, kao i da je obilazak okoline Tartua autobusom besplatan.

Ručno rađeni papir

Korzoportal: Česti ste „rezidencijalni“ gost. Gde ste do sada boravili? Čime se rukovodite kada konkurišete za rezidenciju?

Ljiljana Maletin Vojvodić: Do sada sam nekoliko puta bila u umetničkim rezidencijama u Norveškoj, Finskoj i na Islandu, kao i u Švedskoj, Francuskoj, Portugaliji, Španiji, Letoniji, Rusiji, Austriji, Japanu. Najneobičnije mesto do kojeg sam stigla je, svakako, najseverniji muzej na svetu u Upernaviku na Grenlandu o kojem sam i napisala knjigu “Oni koji jedu sirovo meso”. Rezidencije odabiram na osnovu toga što me privuče neka kultura, poput recimo Norveške, Finske, Islanda, ili zbog dobrih uslova za rad i stipendije za istraživački projekat kao što je bio slučaj sa rezidencijom Kvarta muzeja u Beču koju sam dobila na konkursu Ministarstva inostranih poslova Austrije.

Korzoportal: Posebno mesto u vašem književnom opusu ima skandinavska kultura. Zbog čega vas je privukla?

Ljiljana Maletin Vojvodić: Skandinaviju sam zavolela zbog književnosti: Ibzena, Strindberga. Crnjanskog i Isidore. Zbog “melanholije severnih glečera” koja se, kako je to pisao Crnjanski, s vremena na vreme i kod nas “preliva”. Volim skandinavsku jednostavnost, volim njihov dizajn, arhitekturu, svedenost, kulturu ponašanja, to što uvažavaju umetnost, poštuju sagovornika. U osnovi je prisutna formula socijalne jednakosti, koja me, ponekad, podseća, na način na koji su me roditelji vaspitavali, vreme u kojem sam u Novom Sadu odrastala.

Korzoportal: Vaš poslednji roman je „Skrik“. Šta znači naslov? O čemu pripovedate?

By **Korzo Portal**

POVEZANE PRIČE

Оставите одговор

Ваша адреса е-поште неће бити објављена. Неопходна поља су означена *

Коментар *

Име *

Е-пошта *

Веб место

Сачувај моје име, е-пошту и веб место у овом прегледачу веба за следећи пут када коментаришем.

Предај коментар

PROPUSTILI STE

ANALIZE I ESEJI

Foto esej: Kala Nera / Dobra...

СЕПТЕМБАР 3, 2025

ADMIN

VESTI I DOGAĐAJI

Umetnička kolonija Ečk...

АВГУСТ 31, 2025

ADMIN

VESTI I DOGAĐAJI

Festival uličnih svirač...

АВГУСТ 28, 2025

ADMIN

ANALIZE I ESEJI

Foto esej: Zemun

АВГУСТ 23, 2025

ADMIN

- [ANALIZE I ESEJI](#)
- [BAŠTINA](#)
- [INTERVJU](#)
- [VESTI I DOGAĐAJI](#)
- [VIKEND PRIČA](#)